

90. Отъ кыцьстѣ-тѣ липѣ, коѣто ѣ въ на-
шѣ-тѣ градинѣ, пчелѣ-тѣ берѣтъ много медѣ.

Колко съединенѣ прѣдложения има тука? Коѣ отъ
тѣхъ ѣ главно-то? Коѣ ѣ обяснително-то или придаточ-
но-то? Кѣдѣ ѣ турено придаточно-то? На коѣ думѣ за
обяснение ѣ турено? Съ коѣ думѣ ѣ съединено съ гла-
вно-то? Въ какѣвъ родѣ, брой и падежѣ ѣ относително-то
мѣстоимение *коѣто*?

Размѣтѣте и тѣна прѣдложения:

*Тяжко на оногова, който не прави добро никому.
Благатѣкъ ѣ онѣй, когото ѣ Богѣ дарилѣ съ добры дѣца.
Който става рано, нему ѣ и добро. Който си има бра-
дѣ, той си има и гребенѣ. Какѣвто повикалѣ, такѣвъ
ся и отзовалѣ. Штото не штешь да ти правятѣ дру-
гѣ-ти, и тѣ го не прави другѣму.*

Правило. Придаточнѣ-тѣ прѣдложения чѣ-
сто ся съединиватѣ съ главнѣ-тѣ по относи-
телнѣ-тѣ мѣстоимения: който, штото, какѣвто,
колѣвто, чѣйто, и тогава тѣна мѣстоимения ся
съгласоватѣ по родѣ и брой съ онѣжѣ думѣ на
главно-то прѣдложение, на коѣто за обяснение
ѣ турено придаточно-то прѣдложение. А па-
дежѣ-тѣ на тѣна мѣстоимения, коѣто замѣна-
ватѣ съѣзѣ-тѣ, зависи отъ нѣтанѣ-то, на коѣ-
то отговарятѣ тѣна мѣстоимения въ придаточ-
но-то прѣдложение.

З а д а т к ѣ. Турѣте въ прѣво-то прѣдложение (п.
90), што размѣтѣхте, думѣ-тѣ *липа* въ множествнѣ
брой, и вижте какѣ ште ся измѣни относително-то мѣсто-
имение. Замѣнѣте думѣ-тѣ *липа* съ думѣ *дѣбѣ* и думѣ-
тѣ *много* съ думѣ-тѣ *малко*, заштото отъ дѣба пчелѣ-
тѣ берѣтъ малко медѣ. Замѣнѣте думѣ-тѣ *кыцьста-та*
липа съ думѣ *дѣховита-та* *врѣба*, а думѣ ѣ съ думѣ
посадили и вижте, какѣ ся измѣнава падежѣ-тѣ на от-
носително-то мѣстоимение. Зашто ся измѣнава така? Отъ
какѣвъ залогѣ ѣ глаголѣ-тѣ *посадили*?